

pilot

LAA ČR

Bulletin Letecké amatérské asociace ČR
8/2017

Stanislav Mayer na letosním závodu Red Bull X-Alps foto Vitek Lichvík, Red Bull Content Pool

Red Bull X-Alps 2017

Foto Vítek Ludvík, Honza Žák, Sebastian Marko / Red Bull Content Pool

Druhého července odstartoval v Salcburku už poosmé nejtěžší hike & fly závod na světě - Red Bull X-Alps.

Jedenatřicet pečlivě vybraných sportovců se vydalo na zatím nejdelší a nejnáročnější trasu závodu, která vedla přes Alpy ze Salcburku do Monaka, tentokrát přes sedm otočných bodů a čtyřikrát napříč pohořím. Celých dvanáct dní závodníci po svých a vzduchem zdolávali neuvěřitelné vzdálenosti. Při jednom z nejnáročnějších ročníků „nejtvrdšího adrenalinového / dobrodružného závodu světa“ museli čelit lijákům, bouřkám, ale i neskutečnému horku v planinách Itálie.

Závod vyhrává ten, kdo první dosáhne posledního otočného bodu nad Monakem. Ještě 24 hodin poté je cíl otevřen pro další závodníky.

Letos byl tím prvním již popáté za sebou Švýcar Christian Maurer, kterému

na to stačilo 10 dní, 23 hodin a 23 minut. Za 96 hodin a 48 minut při tom ušel pěšky vzdálenost 535,3 km. Ve vzduchu strávil dohromady 45 hodin, a za tu dobu uletěl 1736,2 km. Přímá vzdálenost byla 1138 kilometrů, ale Maurer dohromady urazil celkem 2271,5 km.

Jediným dalším závodníkem, který v limitu 24 hodin po vítězi dorazil do cílového bodu trati v Peille, byl Francouz Benoit Outters, který to stihnul za 11 dní, 1 hodinu a 12 minut. Ten za 131 hodin a 48 minut ušel 768,9 km a během 37 a půl hodiny ve vzduchu nalétal 1340,6 km. Celkově tak urazil 2109,5 km.

Na tento závod, který probíhá jednou za dva roky, pořadatelé pečlivě vybírají jen tři desítky z těch nejzdatnějších sportovců. Mezi nimi bývají pravidelně i naši sportovci – Jan Škrabálek, Michal Krysta a v posledních dvou ročnících **Stanislav Mayer**,

který předloni jako první z českých závodníků v limitu dosáhl cíle (za 11 dní a 8 hodin) a obsadil tak 12. místo v celkovém pořadí. Letos však byl desátý, což je nejen „matematicky“ lepší, ale vzhledem k podstatně tvrdším podmínkám tohoto ročníku opravdu výborný výkon! A mohlo to být ještě lepší, nebýt jedné nešťastné penalizace... Ale nepředbíhejme.

6. den závodu - Standa dolétává okolo 20. hodiny údolíčkem k Lago di Garda

9. den ráno po probuzení ve 2000 m.n.m. - mlha a větrno

v délce asi 100 km a se dvěma mezipřistáními, kdy jsem přistál v horách, popošel a odstartoval zase dál. Přistání večer na pláži přímo u Lago di Garda bylo senzační. Přistával jsem mezi lidmi, přímo na pláž, fanoušci mě pozvali na pizzu a bylo to skvělé, zvláště když jsem se ten den posunul z desátého na čtvrté místo.

Ještě 114 kilometrů před cílem jsem byl na 4. místě, ale potom přišla chyba v podobě narušení jednoho zakázaného prostoru a čtyřiceti osmi hodinová penalizace a propad.

Jak k tomu došlo?

Narušení prostoru byla shoda okolností, kde hrálo roli především moje špatné rozhodnutí, navíc chyba, že jsme tudy naplánovali trasu. Tam mě neměl suppor-

tér posílat, o čemž ale sám nevěděl. Další byla chyba organizátorů, kteří nám sice dali datovou složku s prostory, ale tenhle konkrétní zakázaný prostor byl zadán v jiném, nestandardním GPS formátu, který neuměl XCtrack načíst, takže se mi tam nezobrazil. Druhý přístroj mě na to sice upozornil, ale s tím nejsem moc „slétaný“, a tak jsem na to, i díky velké únavě, trochu zapomněl...

Jak ovlivnila ta 48hodinová penalizace Tvoje pořadí

Penalizaci jsme dostali za 12. den, což znamená, že jsme si ji odpykávali od rána třináctého dne, takže jsem si „odpykal“ jen asi pět a půl hodiny, tj. do konce závodu, a potom nás ještě „posunuli“ na místo, kde jsme byli den a tři čtvrtě před tím, což byl propad na 10. místo.

Znamená to, že nebyť penalizace, skončil bys čtvrtý?

Pokud bychom nic vysloveně nepokazili, tak ano...

Na minulém X-Alpu v roce 2015 byly Tvými supportery sestra Denisa a Petr „Košťa“ Kostrhun, letos Jirka Dlask. Proč ta změna a jak to fungovalo?

Tahle změna byla především proto, že sestra už nechtěla na další X-Alps, jednak proto, že je to hodně náročné a dlouhé, jednak měla svatbu a líbánky - už tedy není Mayerová, ale Holická 😊.

Takže jsem hledal náhradu a jako super varianta vyšel Jirka Dlask – také paraglidista, testpilot, a navíc opravdový „sporták“, který má hory rád. Myslím, že to byla dobrá volba. Druhým supportérem, kterého jsem vzal hlavně kvůli mediální práci – focení, videím, a taky na řízení auta - byl Standa Hruban z Brna, který se také dobře umí „pohybovat po světě“, ale není to paraglidista. Zajímavostí je ale to, že jeho jsem potkal na finále PWC v Brazílii, kde dělal film pro Klaudivii Bulgakow, takže s prostředím paraglidingu obeznámený je.

Všimnul jsem, že se jak Tvůj dobrý výsledek, tak i průběh závodu si našly místo ve zpravodajství – Branky, body, vteřiny a ČT Sport. Jak se povedlo to tam dostat? Je to spíš tou značkou RB, anebo Tvými, bezesporu skvělými výkony?

Letos se mi trochu lépe dařilo více dostat do televize jak sebe, tak paraglidungu obecně a nebylo to jen do České televize, bylo toho víc. Na začátku sezony jsme udělali pro Primu Cool asi dvacet pět minutový pořad, potom Czech Hike & Fly se do TV dostalo

Stando, co bylo na letošním závodě nejtěžší? Kdy Ti bylo nejvíc „ouvej“ anebo naopak nejlíp?

Asi nejhorší byl hned první den hlavního závodu, kdy jsme skoro celý den střídavě šli a běželi – prostě „indiánský běh“, a po 60,

70 kilometrech v dešti jsme byli na předposledním místě! Je pravda, že jsem se na začátku trochu šetřil, ale stejně... po prvním dni z toho bylo až předposlední místo. Jakmile ale začalo být možné létat, tak už jsme se zase sunuli dopředu a jako tým jsme

Start s kamarádem z rakouska Pascalem Purinem - 9. den

Nohy už začínají fakt bolet - 8. den

ukázali, v čem jsme dobří, což je hlavně létání, a ta kombinace pěšího přesunu a létání. Docela mě překvapilo, jak špatně na tom můžeme být, když se jenom jde nebo běží... Asi bych opravdu měl trénovat více na zemi a už teď na tom pracuju...

Takže nejhorší byl první den – dešť, běh a další byly bolavé nohy, které mě bolely hned od začátku, ještě před startem v Salcburku. Měli jsme náročný Prolog, který byl celý „běhací“ a všichni v něm chtěli urvat dobrý výsledek, na což pár pilotů doplatilo, jak mi i někteří další potvrdili.

Jak dlouhý byl prolog?

Byly to jenom tři hodiny, ale byl tam náročný seběh, a na to není nikdo z nás moc stavěný - když trénujeme, tak nahoru běžíme a dolů letíme. Tentokrát se ale nedalo kvůli počasí letět, takže to bylo s plným baťohem „na plný kotel“ nahoru a pak zase dolů, takže jsme to všichni tak trochu „odnesli“...

Podle toho, co jsem si přečetl, počasí bylo letos na X-Alpu opravdu výzvou...

No, ještě první den hlavního závodu byl opravdu špatný a potom se to hodně zlepšilo, i když nám hodně foukalo. Ale potom, v podstatě od druhého do třináctého dne, jsem byl každý den ve vzduchu, takže počasí nebylo zas tak špatné...

A kdy bylo v průběhu závodu naopak nejlíp?

Těch dnů bylo víc, ale myslím, že ten nejlepší byl šestý den, kdy jsem doletěl z Merana na Lago di Garda. Úžasný let

V Aschau. Děkujeme fanouškům, že nás podpořili!

díky AirzoneTV. Do České televize se mi povedlo dostat RedBull X-Alps přes Martina Kráčalíka. Martin je kameraman ČT a také velký „sporták“ a ten dokument z velké části zprostředkoval český Red Bull. Protlačit to do pořadu Branky, body, vteřiny byl takový můj sen, protože to je v *prime time* a nikde jinde nemá cenu moc sport sledovat, proto-

že tam najdete akorát fotbal a hokej, kdežto v BBV jsou i jiné sporty, například lukostřelba, atd... Proto jsem na Martina taky tlačil a měl jsem velkou radost, že se nám to tam povedlo dostat, stejně jako do sportovních zpráv, což je lepší mediální pokrytí... Mimochodem, odkazy na dokument i zprávy z BBV visí i na mých sportovních stránkách www.stanislavmayer.com.

Jak myslíš, že bys na příštím X-Alpu mohl dopadnout?

Určitě máme na umístění v první desítku, což jsme dokázali zopakovat, a motivaci mám teď docela velkou, protože ten propad v listině člověka naštvě. Motivuje mě to, abych ještě víc trénoval. Řekl bych, že první desítka, i první pětka jsou reálné. Zvítězit, to asi těžko. Ale ukázalo se, že to zas tak nereálné není, že se to dá. Ve sportu, v hike & fly je nejhorší, když vás něco „zastaví“. Penalizace za narušený prostor je jedna

Podpisování otočného bodu Achau

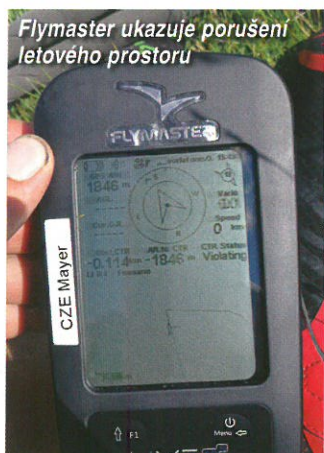
věc, ale nejhorší je zranění, a těch tam letos byla spousta. Například výborný mladý Francouz Gaspard Petitot, který atakoval první pozici – Chrigela, ale zlomil si ruku a pochroumal koleno. Když se „tlačí na pilu“, tak tady to riziko je. Samozřejmě jsem i já tlačil na pilu. Asi nejhorší jsou na to tzv. „top landingy“, kdy letíš vysokou rychlostí ke svahu a mezi kameny, ve snaze přistát na kopci. Moc jiných možností ale není – buďto sletíš do údolí a půjdeš tři hodiny nahoru, anebo to riskneš a přistaneš nahoře.

Jaká další velká sportovní akce Tě v nejbližší době čeká?

To bude RedBull Dolomittenman a snad i RedBull Elements. Oba závody jsou štafetové a konají se v září. Pro „Dolomitiáka“ máme máme nadějný tým, a tak bychom snad mohli aspirovat „na bednu“.

Díky za rozhovor a přeju, ať Ti to běhá i lítá ještě líp!

Se Stanislavem Mayerem
hovořil Vojtěch Saman

Flymaster ukazuje porušení letového prostoru

Pomohli jsme pomocí aplikace Pomáhej pohybem - EPP

Kompletní výsledková listina závodu Red Bull X-Alps 2017

1.	Christian Maurer (SUI1)	10 dní 23 hodin
2.	Benoit Outters (FRA4)	11 dní 1 hodin
3.	Paul Guschlbauer (AUT1)	5 km před cílem
4.	Ferdinand van Schelven (NLD)	49 km před cílem
5.	Simon Oberrauner (AUT4)	51 km před cílem
6.	Pascal Purin (AUT3)	86 km před cílem
7.	Pal Takats (HUN)	89 km před cílem
8.	Sebastian Huber (GER1)	95 km před cílem
9.	Nick Neynens (NZL)	130 km před cílem
10.	Stanislav Mayer (CZE)	172 km před cílem
11.	Toma Coconeá (ROU)	271 km před cílem
12.	Nelson de Freyman (FRA3)	275 km před cílem
13.	Tobias Grossrubatscher (ITA2)	275 km před cílem
14.	Gavin McClurg (USA1)	308 km před cílem
15.	Richard Brezina (CAN)	319 km před cílem
16.	Michal Gierlach (POL)	378 km před cílem
17.	Evgenii Griaznov (RUS)	457 km před cílem
18.	Jessie Williams (USA2)	474 km před cílem
19.	Tom de Dorlodot (BEL)	510 km před cílem
20.	Manuel Nübel (GER2)	odstoupil 209 km před cílem
21.	Gaspard Petiot (FRA2)	odstoupil 383 km před cílem
22.	Mitch Riley (USA3)	vyřazen 530 km před cílem
23.	Krischa Berlinger (SUI2)	odstoupil 551 km před cílem
24.	Jose Arevalo Guede (ESP)	vyřazen 745 km před cílem
25.	Che Golus (AUS)	odstoupil 773 km před cílem
26.	Aaron Durogati (ITA1)	odstoupil 776 km před cílem
27.	Duncan Kotze (RSA)	vyřazen 832 km před cílem
28.	Claudio Heidel Schemberger (ARG)	vyřazen 967 km před cílem
29.	Sebastian Gruber (AUT2)	odstoupil 984 km před cílem
30.	Antoine Girard (FRA1)	odstoupil 1048 km před cílem
31.	David Liano Gonzalez (MEX)	vyřazen 1059 km před cílem.

Cíl v Monaku a velká radost celého týmu